

Sporbryter sledehundkennel v/ Vegard Whittington Tengelsen
Skillegring
7718 STEINKJER

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2008/14835 ARE-NP-MD
Arkivkode:
423.5/17

Dato:
08.10.2009

Søknad om organisert ferdsel med hundespenn i Blåfjella/Skjækerfjella- Låarte/Skækerre nasjonalpark - Klagebehandling

Det vises til klage datert 4. april 2009 samt tilleggsopplysninger til klage datert 1. mai 2009 på Snåsa kommune sitt vedtak datert 12. mars 2009 hvor det ble fastsatt traseer for organisert ferdsel med hundespenn i Blåfjella/Skjækerfjella – Låarte/Skækerre nasjonalpark. Det vises også til kommunen sin oversendelse av klagen datert 20. mai 2009.

Bakgrunn for saken:

Sporbryter sledehundkennel fikk i 2006 en treårig godkjenning av tre traseer for bruk av sledehunder til organisert ferdsel i Snåsa kommune. Etter at godkjenningen utløp i 2008 søkte Sporbryter sledehundkennel om ny tillatelse for tidligere godkjente traseer og også noen nye traseer. Søknaden ble forelagt reindriftsnæringen til uttalelse før avgjørelse ble truffet. Shækeren Sijte hadde i brev datert 1. oktober 2008 innvendinger mot flere av de omsøkte traseene som berørte viktige beiteområder for rein. De mente at det må finnes alternative traseer og viste til de traseene som det ble gitt tillatelse til i 2006. Det ble hevdet at reinen i Skjækra-området er ekstra sårbare for forstyrrelser, siden reinen har vært på høyfjellet om vinteren. Også reindriftsforvaltningen i Nord-Trøndelag hadde innvendinger mot de omsøkte traseene. I følge reindriftsforvaltningen ville flere av traseene kunne komme i konflikt med reindriftsnæringens bruk av området, og det ble uttrykt ønske om at det bare skulle gis tillatelse til trase 3 og 8. Reindriftsagronomen anmodet søker om å ta kontakt med reindriftsutøvere for å komme frem til omforente løsninger om aktuelle traseer. Kommunen vedtok i møte den 20. november 2008 å gi fortsatt godkjenning på de tre traseene som søker fikk i 2006. Etter innspill fra grunneier Nils Christian Grefsjø ble to av traseene justert noe i senere vedtak. Det ble også søkt om godkjenning av to parallelle traseer nord-østover fra Skjækervatnet. Den vestligste av disse to traseene ble godkjent med en prøvetid på tre år. Siden det ikke var samsvar i søknaden mellom inntegnet trase på kart og beskrivelse av traseen i søknaden, valgte kommunen å behandle saken på nytt i møte 12. mars 2009 og godkjente trasebeskrivelsen som på søkers kart er inntegnet som trase 1. Denne traseen omtaler kommunen som trase nr 4. Begrunnelsen for vedtaket var at søker med de godkjente

traseene hadde fått godkjent et tilstrekkelig antall traseer for utøvelse av sin kommersielle virksomhet.

Vedtaket ble påklaget i brev datert 4. april 2009. Klager gjør oppmerksom på at alle uklarheter og misforhold mellom beskrivelse av traseer i søknad og på kart kunne vært unngått dersom kommunen hadde tatt en oppklarende telefon til søker. Dette ble ikke gjort, i stedet ble det ny behandling i formannskapet. Den traseen som kommunen til slutt godkjente ligger i Gressåmoen nasjonalpark, ca to mil unna det aktuelle området. Omsøkte traseer var tenkt langs Skjækermassivet via Fjellskjækra og ned til Ryplia. Traseene var ment å kunne benyttes alternativt dersom rein hadde tilhold i en av traseene. Det ble bemerket at det ved dispensasjonsavgjørelsen skal vektlegges virksomhetens potensielle skadevirkninger på miljøet, ikke den enkeltes bruk eller behov. Når det gjaldt trasevalg, vil full nøyaktighet ikke være mulig å gjennomføre på vinterstid, da vær og føreforhold vil kunne medføre avvik. Avvik mellom trasevalg og avmerking på kart vil derfor kunne forekomme. Det ble opplyst at Lierne kommune hadde godkjent alle de omsøkte traseene som tilstøter Snåsa kommune i Gressåmoen-traktene. En så ulik forvaltning av samme områder medfører en uforutsigbar forvaltning som det er vanskelig for søker å forholde seg til. Søker presiserte at hans virksomhet ikke har skadet naturmiljøet og ikke har skremt reinsflokker.

Søker har i brev datert 1. mai 2009 gitt tilleggsopplysninger til klagen. Igjen blir det stilt spørsmål om hvorfor ikke kommunen tok kontakt med søker når det ikke var samsvar mellom tekst og kart. Konsekvensen av kommunen sin behandling er at en trase falt bort uten at dette er begrunnet av hensyn til naturverdiene. Videre opplyste søker at han har vært i kontakt med reindriftsnæringen ved Sandvik. Dette har ikke medført forslag til traseer. I følge søker er konsekvensene av en uforutsigbar forvaltning dårligere kår for reiselivsbedrifter som allerede har dårlige tider.

Den 14. mai 2009 behandlet Snåsa formannskap klagen. Klagen ble ikke tatt til følge. Begrunnelsen var at Sporbryter Sledehundkennel har fått godkjent et tilstrekkelig antall traseer for å kunne utøve sin kommersielle sledehundvirksomhet i kommunen. Med de tillatelser som er gitt skal det være mulig å tilpasse aktiviteten etter føreforholdene og i forhold til reindriftsnæringens interesser. Det vises til at søker har fått godkjent to andre traseer i Snåsa kommune samt en rekke traseer i Verdal, Steinkjer og Lierne. I tillegg kan virksomheten utøves på store arealer inntil nasjonalparken hvor det ikke trengs tillatelse. Saken ble derfor oversendt til direktoratet for klagebehandling i brev datert 20.mai 2009.

Direktoratet sin vurdering

Klageinstansen kan etter forvaltningslovens § 34 prøve alle sider av en sak ved klagebehandling, herunder ta standpunkt til nye omstendigheter. Klageinstansen kan videre selv treffe vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Forvaltningsloven inneholder regler som regulerer saksbehandlingen i alle offentlige organer. Den får anvendelse for statlige, kommunale, regionale og lokale forvaltningsorganer, og formålet er i utgangspunktet å få til en betryggende saksbehandling i forvaltningen.

Snåsa formannskap behandlet den 20. november 2008 søknad fra Sporbryter sledehundeklubb om tillatelse til organisert ferdsel med sledehunder på traseer i Blåfjella/Skjækerfjella – Låarte/Skæhkere nasjonalpark. Det ble gitt tillatelse til sledekjøring på fire traseer, blant annet ble det gitt tillatelse til en trase 4 som blir beskrevet på følgende måte: Fra kommunegrensa Steinkjer/Snåsa via Skjækervatnet – Nåvatnet – Stiatjønna – Jamvatnet – Ryplia - Gaundalen fjellgård. Kommunen oppdaget senere en uoverensstemmelse mellom beskrivelse av denne traseen i søknaden og søkers opptegning av traseen på kartet. Den 12. mars 2009 fattet de av den grunn nytt vedtak i saken. I vedtak datert 12. mars 2008 ble det gitt en ny tillatelse hvor trase 4 ble beskrevet slik: Fra kommunegrensa Steinkjer/Snåsa via Skjækervatnet – Nåvatnet – Ståggåtjønna – Finnvollan – Ekornlundan med avstikker til Jamvatnet retur til Ekornlundan videre til Ryplia til eiendomsgrense mot gnr 71 bnr 1 Gaundalen fjellgård retur samme vei.

Snåsa kommune sitt siste vedtak medfører at Sporbryter Sledehundekennel må legge traseen om Finnvollan og Ekornlundan før Jamvatnet og at man tar veien om Ekornlundan på turen til Ryplia.

Etter at kommunen ble klar over uoverensstemmelsen mellom søkers skriftlige søknad og inntegnet trase på kart fattet de nytt vedtak i saken. Nesten fire måneder senere ble nye punkter lagt på traseen som Sporbryter Sledehundekennel hadde fått tillatelse til å kjøre. Før vedtaket av 12. mars 2009 ble fattet ble søker ikke rådført, men fikk kun en orientering om at saken skulle behandles på nytt. Den nye traseen ble påklaget av søker.

Forvaltningsloven § 35 første ledd har regler om forvaltningen sin adgang til å omgjøre vedtak av eget tiltak. Forvaltningslovens § 35 lyder:

§ 35.

Et forvaltningsorgan kan omgjøre sitt eget vedtak uten at det er påklaget dersom

a) endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser eller

b) underretning om vedtaket ikke er kommet fram til vedkommende og vedtaket heller ikke er offentlig kunngjort, eller

c) vedtaket må anses ugyldig.

Foreligger vilkårene etter første ledd, kan vedtaket omgjøres også av klageinstansen eller av annet overordnet organ.

Dersom hensynet til andre privatpersoner eller offentlige interesser tilsier det, kan klageinstans eller overordnet myndighet omgjøre underordnet organs vedtak til skade for den som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser, selv om vilkårene etter første ledd bokstav b eller c ikke foreligger. Melding om at vedtaket vil bli overprøvd, må i så fall sendes ham innen tre uker etter at det ble sendt melding om vedtaket, og melding om at vedtaket er omgjort må sendes ham innen tre måneder etter samme tidspunkt. Gjelder det overprøving av

vedtak i klagesak, må melding om at vedtaket er omgjort likevel sendes vedkommende innen tre uker.

Annet og tredje ledd gjelder ikke for kommunale, fylkeskommunale eller statlige organer som er klageinstans etter § 28 annet ledd første eller annet punktum. Statlige klageinstanser kan likevel oppheve vedtak som må anses ugyldige.

De begrensninger i adgangen til å omgjøre et vedtak som er forutsatt i første, annet og tredje ledd, gjelder ikke når endringsadgangen følger av annen lov, av vedtaket selv eller av alminnelige forvaltningsrettslige regler.

Forvaltningen har altså begrenset anledning til å omgjøre egne vedtak uten at klage foreligger. Det følger av ovenfor refererte bestemmelse at det forvaltningsorgan som har fattet vedtaket bare kan omgjøre dersom endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser, vedkommende ikke har fått kjennskap til vedtaket eller vedtaket må anses som ugyldig.

Dersom endringen ikke er til skade for den som vedtaket retter seg mot, kan forvaltningen omgjøre et vedtak jfr fvl § 35 bokstav a). Den endringen som kommunen gjorde ved sitt vedtak av 12. mars 2009 medførte at Sporbryter Sledehundkennel må kjøre en mer omfattende og detaljert trase enn den traseen kommunen ga tillatelse til i sitt opprinnelige vedtak. Denne traseen er for søker ikke så attraktiv, og søker opplyste på telefonen den 18. september 2009 at det nye vedtaket er til skade for han.

Videre kan et vedtak kan omgjøres dersom vedtaket er å anse som ugyldig jfr § 35 første ledd bokstav c). Vedtak som bygger på uriktige eller ufullstendige opplysninger kan være ugyldige. Søker ga ikke uriktige opplysninger, men det var ikke samsvar mellom den skriftlige søknaden og den inntegningen som var foretatt på kartet. Selv om søker kan klandres for uoverensstemmelsene ved søknaden, var handlingen neppe grovt uaktsom eller forsettelig. For at vedtaket skal kjennes ugyldig vil det normalt kreves at den parten som kan bebreides for at feilen har oppstått, har opptrådt forsettelig eller grovt uaktsomt.

Kommunen hadde uansett en selvstendig plikt til å undersøke saken før vedtak ble truffet, jfr fvl § 17. I følge denne bestemmelsen skal forvaltningsorganet påse at saken er så godt som mulig opplyst før vedtak treffes. Forvaltningen er til en viss grad forpliktet til å henvende seg til parten for å få supplerende opplysninger i de tilfelle avgjørelsesgrunnlaget ikke er tilstrekkelig. Dersom det var uklart hva det egentlig ble søkt om, burde kommunen i henhold til denne bestemmelsen ha undersøkt forholdet nærmere før vedtaket ble fattet. Søker må kunne legge til grunn at forvaltningen har fattet vedtak på bakgrunn av alle tilgjengelige opplysninger og at avgjørelsen som ble tatt var endelig og riktig.

Forvaltningen har også en omgjøringsrett etter alminnelige forvaltningsrettslige regler, jfr. fvl § 35 siste ledd. Denne omgjøringsretten går utover omgjøringsreglene i fvl § 35 første til fjerde ledd. Dette er uskrevene regler, men det er klart at det må særskilte og kvalifiserte omstendigheter til før vedtak kan omgjøres etter disse reglene. Det må foreligge kvalifisert interesseovervekt før omgjøring kan finne sted, dvs at de hensyn som taler for omgjøring må

veie *vesentlig* tyngre enn de som taler mot. Etter disse reglene kan omgjøring ikke skje bare fordi man i ettertid er kommet til at vedtaket av en eller annen hensiktsmessighetsgrunn ikke burde være truffet. I foreliggende sak kan direktoratet ikke se at de hensynene som taler for en omgjøring er av en slik art at de alminnelige forvaltningsrettslige reglene kommer til anvendelse.

Dette enkeltvedtaket som Snåsa kommune fattet den 20. november 2008 kunne ikke omgjøres uten etter klage. De unntak loven hjemler for forvaltningen sin omgjøringsadgang i fvl § 35, var ikke aktuelle i dette tilfelle.

Direktoratet har ikke vurdert klagen etter verneforskriften da kommunen sin manglende hjemmel etter forvaltningsloven til å fatte nytt vedtak i denne saken har gjort en slik vurdering unødvendig. Det vises imidlertid til vårt vedtak av 24. februar 2009 hvor den aktivitet som her er omhandlet ble vurdert etter verneforskriften sine bestemmelser.

Direktoratet har på bakgrunn av ovennevnte fattet følgende

Vedtaket:

Snåsa kommune sitt vedtak av 12. mars 2009 er ikke gyldig da kommunen ikke hadde hjemmel til å omgjøre sitt eget vedtak, jfr fvl § 35 og alminnelige forvaltningsrettslige regler. Den tillatelse som ble gitt til Sporbryter Sledehundkennel den 20. november 2008 vil fortsatt være gjeldende.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre etter forvaltningsloven.

Med hilsen

Berit Lein
Direktør for Arealforvaltningsavd

Olav Nord-Varhaug

Kopi til:

Snåsa kommune	Sentrum	7760	SNÅSA
Fylkesmannen i Nord-Trøndelag		7734	STEINKJER
Lierne kommune		7782	NORDLI
Verdal kommune	Johannes Bruns gt 2	7650	VERDAL
Steinkjer kommune	Serviceboks 2530	7729	STEINKJER
SNO Steinkjer	Statens Hus, Strandveien 38	7734	STEINKJER
Shæhkeren Sijte	v/ Hans Erik Sandvik	7760	SNÅSA

